

راهنمای کشوری اخلاق در انتشار آثار پژوهشی علوم پزشکی

فصل اول: نویسندگی

ماده (۱-۱) شخصی نویسنده (یا یکی از نویسندگان) مقاله محسوب می‌شود که هر سه معیار زیر را داشته باشد:

۱. سهم قابل توجهی در حداقل یکی از فعالیت‌های زیر داشته باشد:
الف) ارائه ایده پژوهشی یا طراحی مطالعه،
ب) جمع‌آوری داده‌ها،
ج) آنالیز و تفسیر.
۲. در نوشتن مقاله به صورت نوشتن پیش‌نویس مقاله و یا مرور نقادانه آن که منجر به اصلاح محتوای علمی مقاله گردد، نقش داشته باشد.
۳. مقاله نهایی شده را مطالعه و تأیید کرده باشد.

تبصره ۱: در مواردی که فرد یا افرادی سهم قابل توجهی در فرآیند پژوهش یا نگارش مقاله داشته‌اند به نحوی که به نظر می‌رسد شایستگی درج نام به‌عنوان یکی از نویسندگان را داشته باشند، اما تمامی سه معیار فوق در مورد آنها صادق نمی‌باشد، درج نام این فرد یا افراد به‌عنوان نویسنده با درخواست مکتوب نویسنده مسؤول و در صورت تأیید کمیته اخلاق دانشگاه یا مؤسسه محل انجام پژوهش بلامانع است. نویسنده مسؤول موظف است که از موافقت دیگر نویسندگان دست‌نوشته با اضافه شدن نام این فرد یا افراد اطمینان حاصل کند.

تبصره ۲: اشخاص حقوقی و تیم‌های پژوهشی نیز مشمول معیارهای این ماده می‌گردند.

ماده (۲-۱) نام تمامی اشخاصی که معیارهای نویسندگی مقاله (منطبق با ماده یک این راهنما) را دارند باید به‌عنوان نویسنده در بخش نویسندگان مقاله آورده شود، حتی اگر همکاری خود را با آن مرکز یا تیم پژوهشی قطع کرده باشند.

ماده (۳-۱) افرادی که معیارهای نویسندگی مقاله بر طبق ماده یک این راهنما را ندارند، نباید به‌عنوان نویسنده معرفی شوند.

ماده (۴-۱) تمامی نویسندگان باید مسؤولیت محتوای مقاله را در کلیه زمینه‌های زیر بپذیرند:

۱. صحت مطالب مندرج در مقاله،
۲. پایبندی به راهنماهای اخلاقی عمومی و اختصاصی کشور در حفاظت از آزموذنی انسانی یا حیوانات در مطالعه انجام شده
۳. اظهار تعارض منافع احتمالی خود بصورت مکتوب در هنگام ارسال مقاله.

ماده ۱-۵) در پژوهش‌های بزرگ که توسط یک تیم پژوهشی انجام شده‌اند و نقش نویسندگان در ایجاد مقاله بسیار تخصصی بوده است، سهم و مسؤولیت هر یک از نویسندگان می‌تواند محدود به قسمت تخصصی مربوط به خود وی گردد. در این موارد پژوهشگر یا پژوهشگران اصلی، فردی را که مسؤولیت کلیت مقاله را خواهد داشت، تعیین خواهند کرد.

ماده ۱-۶) ترتیب نامها در بخش نویسندگان مقاله براساس میزان مشارکت هر یک از افراد و از طریق توافق جمعی آنان مشخص می‌گردد. فردی که بیشترین سهم را در مطالعه و نگارش دست‌نوشته داشته است، نویسنده اول خواهد بود.

تبصره: جایگاه یا سطح علمی نویسندگان مقاله تأثیری در ترتیب نام نویسندگان نخواهد داشت.

ماده ۱-۷) عدم توافق نویسندگان در مورد ترتیب نامشان در مقاله به درخواست هر یک از ایشان در شورای پژوهشی دپارتمان، مرکز تحقیقات، دانشکده یا مؤسسه محل اجرای طرح مربوطه مطرح می‌گردد و اتخاذ تصمیم می‌شود.

ماده ۱-۸) نام کلیه افرادی که سهمی قابل توجهی در اجرای مطالعه یا نگارش مقاله داشته‌اند اما معیارهای درج نام در بخش نویسندگان مقاله را ندارند، در بخش تقدیر و تشکر با ذکر نوع مشارکت، آورده می‌شود.

ماده ۱-۹) ذکر انتساب غیرواقعی (صوری) به مؤسسه، مرکز یا دپارتمانی که نقشی در اصل پژوهش مربوطه یا در فعالیت حرفه‌ای فرد نویسنده ندارد، نادرست است.

فصل دوم: سردبیری نشریات علمی

ماده ۲-۱) باید به سردبیر مجلات، آزادی و اختیار عمل کافی برای تصمیم‌گیری و ایفای مستقلانه وظایف خود (از قبیل رد یا قبول دست‌نوشته‌های واصله) داده شود.

ماده ۲-۲) سردبیر موظف است که رازداری را در تمامی مراحل بررسی دست‌نوشته رعایت نماید.

ماده ۲-۳) بعد از اعلام تصمیم سردبیر در مورد رد یا پذیرش یک دست‌نوشته برای انتشار، باید فرصت حداقل یک نوبت درخواست تجدید نظر به نویسنده مسؤول داده شود. هر مجله باید سیاست‌های مدونی برای بررسی این‌گونه درخواست‌ها داشته باشد.

ماده ۲-۴) سردبیر باید تمامی تلاش خود را برای کشف موارد سوءرفتار در مقالات دریافتی و برخورد مناسب با موارد احتمالی به کار بندد.

ماده ۲-۵) سردبیر یا هیات تحریریه باید فرد یا افرادی را برای داوری هر مقاله انتخاب کند که تا حد ممکن در زمینه علمی مربوطه توانا و مجرب باشند. داوران (انتخاب شده) باید فاقد هرگونه تعارض منافع شناخته شده در زمینه مقاله مورد داوری باشند.

ماده ۲-۶) سردبیر مسؤول است که بررسی، انتخاب و اولویت‌بندی دست‌نوشته‌های واصله برای چاپ، به‌نحوی بی‌طرفانه و تنها با توجه به ویژگی‌های علمی و فنی دست‌نوشته انجام‌گیرد و عوامل نامربوط در این امر تأثیری نداشته باشد.

فصل سوم: نقش و مسؤولیت داوران

ماده ۳-۱) داوری که مرور همتای یک دست‌نوشته ارجاع شده از سوی یک مجله را قبول می‌کند، باید داوری خود را به‌صورت بیطرفانه و تنها براساس ویژگی‌های علمی و فنی دست‌نوشته به انجام برساند و نباید تحت تأثیر روابط شخصی خود با نویسنده(گان) دست‌نوشته یا سایر عوامل نامربوط قرار گیرد.

ماده ۳-۲) شخصی که مرور همتای یک دست‌نوشته به او پیشنهاد می‌شود، در صورت وجود هرگونه تعارض منافع، می‌تواند از پذیرش آن دست‌نوشته برای داوری امتناع کند؛ در غیر این‌صورت، باید تعارض منافع خود را بطور واضح به اطلاع سردبیر مجله برساند.

ماده ۳-۳) داوران و نویسنده(گان) دست‌نوشته باید از برقراری ارتباط با یکدیگر (در رابطه با داوری آن دست‌نوشته) در طول فرآیند داوری، بدون کسب اجازه از سردبیر مجله مربوطه امتناع کنند.

ماده ۳-۴) چنان‌چه داوری که یک دست‌نوشته را برای مرور همتا پذیرفته است، خود را واجد صلاحیت علمی یا فنی لازم برای داوری دقیق تمامی یا بخشی از آن دست‌نوشته نداند، باید مراتب را به اطلاع سردبیر مجله برساند.

ماده ۳-۵) دست‌نوشته‌ای که برای مرور همتا ارسال می‌گردد، باید از سوی داور نیز به عنوان یک متن محرمانه تلقی گردد و اطلاعات مربوط به یا مندرج در آن با هیچ فرد دیگری در میان گذاشته نشود. داور مجاز نیست از دست‌نوشته مورد داوری برای هیچ مقصود دیگری به جز مرور همتا استفاده کند و لازم است بعد از پایان داوری از نگهداری دست‌نوشته به هر شکل، اجتناب نماید.

تبصره ۱: در صورتی که داور، مشورت با فرد دیگری را برای داوری ضروری بداند و این مشورت متضمن افشای مطالب مندرج در مقاله باشد، این کار تنها با کسب اجازه از سردبیر مجله قابل انجام است.

تبصره ۲: مفاد ماده فوق نسبت به تمامی دست‌نوشته‌هایی که برای مرور همتا ارسال شده و داور به هر دلیل از پذیرش داوری آن خودداری کرده‌است نیز جاری می‌باشد.

ماده ۳-۶) در مرور همتا، داور باید به نقاط قوت و ضعف مقاله توجه کند و در صورت امکان راهکارهایی را برای رفع اشکالات موجود به نویسنده(گان) توصیه نماید. این کار باید با رعایت احترام به استقلال فکری نویسنده(گان) به انجام برسد.

ماده ۳-۷) داور در صورت پذیرش یک دست نوشته برای مرور همتا، باید این کار را در مهلت اعلام شده از سوی سردبیر مجله به انجام برساند.

تبصره: در صورتی که مهلت اعلام شده از سوی سردبیر مجله برای داور مناسب نیست، باید داور از پذیرش مرور همتای آن دست نوشته امتناع کند یا در مورد مهلت دیگری با سردبیر مجله به توافق برسد. ماده ۳-۸) داور باید علاوه بر بررسی‌های علمی و فنی در مرور همتا، هر گونه عدم رعایت مفاد این راهنما را نیز به اطلاع سردبیر برساند.

فصل چهارم: تعارض منافع

ماده ۴-۱) تعارض منافع عبارت است از وجود هرگونه منفعت مالی و غیر مالی که احتمال دارد نویسنده، داور یا سردبیر را در اظهار صادقانه نظر خود تحت تأثیر قرار دهد. وجود تعارض منافع به خودی خود ایرادی اخلاقی برای یک دست نوشته محسوب نمی‌شود.

ماده ۴-۲) نویسنده(گان) یک دست نوشته باید هرگونه تعارض منافع خود را که از نگاه مخاطبین پوشیده‌است، در متن یا ذیل دست نوشته به‌طور شفاف اعلام نمایند.

تبصره: قرارداد میان پژوهشگر(ان) و حامی مالی پژوهش نباید متضمن منع اعلام هر گونه تعارض منافع در دست نوشته حاصله باشد.

ماده ۴-۳) نویسنده(گان) باید منابع تأمین هزینه‌های پژوهش و نگارش مقاله را به‌طور شفاف معرفی نمایند.

ماده ۴-۴) اعضای هیأت تحریریه یا شورای سردبیری چنانچه در تصمیم‌گیری سردبیر در مورد یک دست نوشته تأثیرگذار باشند، باید به‌طور شفاف و کامل سردبیر را درباره هر گونه تعارض منافع در امر مورد نظر مطلع نمایند.

فصل پنجم: حریم خصوصی و رازداری

ماده ۵-۱) اطلاعات مشخص کننده هویت شخصی آزمودنی‌ها، کارکنان محل انجام پژوهش یا هر فرد دیگری غیر از نویسندگان دست نوشته و افرادی که از آن‌ها تقدیر و تشکر می‌شود، نباید در متن دست نوشته، عکس‌ها، شجره‌نامه‌ها یا هر قسمت دیگری آورده شود، مگر این‌که فرد مورد نظر یا نماینده قانونی او برای نشر آن اطلاعات رضایت آگاهانه کتبی داده باشد.

تبصره ۱: در مورد عکس افراد، پوشش باید به گونه‌ای باشد که منجر به شناسایی فرد نشود و پوشش چشم‌ها به تنهایی کفایت نمی‌کند، مگر آن که رضایت آگاهانه کتبی اخذ شده باشد.

تبصره ۲: در صورتی که انتشار دست نوشته بدون محرمانه ماندن کامل کلیه اطلاعات هویتی یا اطلاعاتی که می‌تواند منجر به کشف هویت افراد مذکور در ماده فوق شود امکان‌پذیر نباشد و اخذ رضایت آگاهانه نیز مقدور نباشد، رسیدگی به اصل ادعای عدم دسترسی به افراد مذکور و ضرورت انتشار اطلاعات و تصمیم‌گیری در مورد انتشار آن بر عهده کمیته اخلاق منطقه‌ای خواهد بود.

تبصره ۲: انتشار اطلاعاتی که از پیش و به روش صحیح در دسترس عموم قرار گرفته‌اند، نیاز به اخذ رضایت آگاهانه ندارد.

فصل ششم: انتشارات همپوشان

ماده ۶-۱) اگر یک نشریه چاپی یا الکترونیک دست نوشته‌ای را پیش از این منتشر کرده باشد یا در حال بررسی برای انتشار آن باشد، ارسال همان دست نوشته به نشریه دیگر یا انتشار مجدد آن نادرست است. تبصره ۱: اگر نویسنده(گان) دست‌نوشته‌ای که در یک نشریه در دست بررسی برای انتشار است، تصمیم بگیرند، به هر دلیلی، آن دست نوشته را برای نشریه دیگری ارسال نمایند، باید ابتدا انصراف خود را از انتشار دست نوشته به صورت کتبی به نشریه اول اعلام نمایند. این کار حداکثر تا پیش از اعلام پذیرش دست نوشته برای انتشار در نشریه اول، امکان‌پذیر است.

تبصره ۲: اگر سردبیران چند نشریه تصمیم بگیرند که به‌طور هم‌زمان یا مشترک دست نوشته‌ای را منتشر کنند، در صورتی که هدف از این اقدام تأمین سلامت جامعه باشد و نیز مراتب به‌طور شفاف به خوانندگان آن نشریات اطلاع‌رسانی شود، مشروط به رعایت کلیه حقوق مادی و معنوی مرتبط، این کار بلامانع است.

ماده ۶-۲) ارسال دست نوشته‌ای که حاوی حجم قابل توجهی از یک مقاله منتشر شده یا در حال بررسی باشد، برای بررسی جهت انتشار به عنوان مقاله علمی - پژوهشی نادرست است، حتی اگر به مقاله قبلی ارجاع داده باشد و یا مقاله قبلی به نویسنده(گان) همین دست نوشته تعلق داشته باشد.

تبصره: تکرار بخش «مواد و روش‌ها» در مقالات بعدی همان نویسنده(گان)، در صورت ضرورت، بلامانع است اما در هر حال ذکر مرجع لازم می‌باشد.

ماده ۶-۳) اگر مقاله‌ای پیش از این به صورت چاپی یا الکترونیک منتشر شده باشد، ارسال ترجمه همان مقاله به زبانی دیگر برای بررسی جهت انتشار، در صورت کسب موافقت سردبیران هر دو مجله و اطلاع‌رسانی شفاف به خوانندگان بلامانع است.

فصل هفتم: سرقت معنوی

ماده ۷-۱) سرقت معنوی عبارت است از استفاده از تمامی یا قسمتی از مطالب یا ایده‌های منتشر شده یا منتشر نشده فرد یا افراد دیگر بدون ذکر منبع به روش مناسب یا کسب اجازه در موارد ضروری.

ماده ۷-۲) استفاده از اصل یا ترجمه متن منتشر شده دیگران در دست نوشته باید بر طبق ضوابط ذیل انجام گیرد:

الف) در صورت استفاده از شکل، جدول، پرسشنامه و یا بخش قابل توجهی از متن مورد نظر یا ترجمه آن، به صورت آوردن عین آن متن، باید علاوه بر آوردن متن در داخل گیومه و ذکر منبع، از مالک معنوی متن اولیه اجازه کتبی اخذ گردد.

ب) در صورت استفاده از بخشی جزئی از متن مورد نظر یا ترجمه آن، به صورت آوردن عین آن متن، باید متن مورد نظر در داخل گیومه آورده شود و منبع آن ذکر گردد.

ج) در صورت استفاده از متن مورد نظر یا ترجمه آن به صورت نقل به مضمون، جمع‌بندی، نتیجه‌گیری یا برداشت ایده، باید منبع آن ذکر گردد.

تبصره ۱) اگر بخشی از متن که مورد استفاده قرار می‌گیرد، به صورت جزئی، مثلاً در حد تغییر چند کلمه یا آوردن معادل آنها یا تغییر زمان افعال، تغییر کند، باز هم شامل موارد مربوط به آوردن عین متن (بند الف یا ب) می‌گردد.

تبصره ۲) مندرجات این ماده در مورد مطالب منتشر شده قبلی خود نویسنده (گان) دست‌نوشته نیز صادق است.

تبصره ۳-۷) در مورد بند ج، نقل به مضمون نباید به گونه‌ای باشد که با منظور نویسنده (گان) اصلی و روح کلی نوشته آن‌ها منافات داشته باشد.

ماده ۷-۴) هرگونه مدعایی که در دست‌نوشته نقل یا بیان می‌گردد یا هرگونه روش مورد استفاده در دستیابی به نتایج، اگر جزو معرفت عمومی و واضح برای مخاطب نباشد، باید با ذکر مرجع باشد.

فصل هشتم: آگهی

ماده ۸-۱) نشریه‌های علمی - پژوهشی، اعم از چاپی و الکترونیک، باید تنها آگهی‌هایی را برای انتشار بپذیرند که به ارائه اطلاعات در مورد واقعه، محصول یا خدمت مورد نظر بپردازند و از هرگونه تلاش برای تحت تأثیر قرار دادن مخاطب، با ارائه مطالب غیر علمی و نادرست، خودداری کنند.

ماده ۸-۲) مکان درج آگهی تبلیغاتی نباید در مجاورت سرمقاله یا مقاله‌ای علمی باشد که به نوعی ارتباط آن مقاله با آگهی مورد نظر را به ذهن خواننده متبادر سازد.

ماده ۸-۳) آگهی‌های تبلیغاتی باید به گونه‌ای در نشریه درج شوند که به‌خوبی از مندرجات علمی قابل چاپ متمایز باشند.

فصل نهم: ویژه‌نامه

ماده ۹-۱) ویژه‌نامه‌ها شماره‌هایی از نشریه‌اند که معمولاً به انتشار مجموعه مقالاتی در رابطه با موضوعی مشخص و یا مجموعه مقالات یک همایش به‌نحوی که در ارتباط با موضوعات اصلی مورد بحث در نشریه باشد، اختصاص دارند. ویژه‌نامه غالباً توسط منابع دیگری غیر از ناشر مجله حمایت مالی می‌شود.

ماده ۹-۲) سردبیر مجله مسؤلیت مطالب مندرج در ویژه‌نامه‌ها را همانند شماره‌های عادی نشریه بر عهده دارد.

ماده ۹-۳) سردبیر مجله باید اختیار ارسال هر دست‌نوشته مورد نظر برای انتشار در ویژه‌نامه را به داوران مستقل و نیز حق عدم پذیرش آن‌ها را، همانند شماره‌های عادی مجله، حفظ کند. این شرایط باید به نویسندگان و ویراستاران ویژه‌نامه از قبل اطلاع داده شود.

ماده ۹-۴) حامی مالی ویژه‌نامه، در صورت وجود، باید به‌طور شفاف در ویژه‌نامه مشخص شود.

ماده ۹-۵) نشر آگهی در ویژه‌نامه باید از سیاستی مشابه آن‌چه در شماره‌های عادی مجله اعمال می‌شود، تبعیت کند.

ماده ۹-۶) سردبیر و میات تحریریه مجله نباید پاداش‌های شخصی یا کمک‌های شخصی حامیان مالی ویژه‌نامه را بپذیرند.

ماده ۹-۷) انتشار مجدد در ویژه‌نامه باید با ارجاع به مقاله اصلی به‌طور واضح مشخص شود. ویژه‌نامه‌ها نباید نتایج یک مطالعه را دوباره منتشر کنند، اما تجدید چاپ راهنماها یا دیگر مطالب در جهت منافع سلامت عمومی با ذکر مأخذ اولیه، می‌تواند مناسب باشد.

ماده ۹-۸) در ویژه‌نامه‌ها باید مانند شماره‌های عادی، سایر مواد این راهنما رعایت شود.

فصل دهم: انتشار نتایج کارآزمایی‌های بالینی

ماده ۱۰-۱) در مطالعاتی که با همکاری پژوهشگران یا مراکزی از خارج از کشور به انجام می‌رسند، انتشار نتایج یا بخشی از نتایج مطالعه به زبان فارسی نیز باید با رعایت کلیه حقوق افراد خارجی دارای حق نویسندگی یا تقدیر و تشکر، بر اساس این راهنما، به انجام برسد.

ماده ۱۰-۲) سردبیر نشریه باید تنها نتایج آن دسته از کارآزمایی‌های بالینی را برای انتشار بپذیرد که در یکی از مراکز ثبت بین‌المللی و ملی ثبت شده و مجوز کمیته اخلاق مربوطه را دریافت کرده باشد. برای حصول اطمینان از

رعایت این اصل سردبیر مجله می‌تواند سند ثبت و مجوز کمیته یا کمیته‌های اخلاقی مرتبط را به صورت کتبی از نویسنده مسوؤل درخواست نماید.

تبصره: در مطالعاتی که به صورت چند مرکزی در چند کشور به انجام می‌رسند، در صورت دریافت دست نوشته حاوی نتایج کل مطالعه، سردبیر می‌تواند مجوز اخلاقی مربوط به کلیه مراکز که مطالعه در آن‌ها انجام گرفته است را به طور جداگانه از نویسنده(گان) درخواست کند. در صورتی که مقاله‌ای حاوی نتایج یکی از مراکز باشد، تنها مجوز اخلاقی مربوط به همان مرکز (کشور) قابل درخواست خواهد بود.

ماده ۱۰-۳) در موارد انتشار نتایج کارآزمایی‌های بالینی که به صورت همکاری بین‌المللی به انجام رسیده‌اند، سردبیر نشریه می‌تواند در صورت لزوم، سهم یا نقش ایفا شده هر کدام از نویسندگان در کل طرح را به صورت مکتوب درخواست نماید.

فصل یازدهم: فریبکاری

ماده ۱۱-۱) فریبکاری عبارت است از هرگونه زیرپا گذاشتن یا انحراف از اصول اخلاقی پذیرفته شده در نگارش و انتشار آثار علمی - پژوهشی که مثال‌های ذیل را در بر می‌گیرد:

۱. ساختن (جعل) داده‌ها یا نتایجی که مبتنی بر یک پژوهش واقعی نیستند
۲. دست‌کاری داده‌های حاصل از پژوهش
۳. سرقت معنوی
۴. اجتناب از ذکر عوارض نامطلوب در کارآزمایی‌های بالینی

ماده ۱۱-۲) سردبیر می‌تواند وقوع احتمالی فریبکاری را در دست نوشته‌های دریافتی جست‌وجو نماید، اما در صورت آگاهی از احتمال وقوع فریبکاری، موظف است که در مورد آن تحقیق و بررسی نماید. این تحقیق و بررسی می‌تواند به صورت درخواست توضیح از نویسنده مسوؤل یا در صورت لزوم، انعکاس مراتب به مؤسسه متبوع وی و درخواست پیگیری از سوی آن باشد.

تبصره: تا پیش از محرز شدن وقوع فریبکاری نباید اشخاص غیرمرتبط از مطرح شدن احتمال آن یا بررسی‌های در حال انجام مطلع شوند.

ماده ۱۱-۳) در صورتی که سردبیر، وقوع فریبکاری را احراز کند، باید بسته به شدت فریبکاری احراز شده، یک یا چند مورد از اقدامات ذیل را انجام دهد:

۱. خودداری از انتشار دست نوشته (در صورتی که هنوز دست نوشته منتشر نشده است)
۲. انتشار اصلاحیه یا تکذیبیه در شماره آتی نشریه (در صورت انتشار)
۳. اطلاع‌رسانی به مؤسسه حامی پژوهش، رئیس یا مسوؤل محل کار یا تحصیل نویسنده(گان)

۴. اجتناب از پذیرش مقالات آتی نویسنده (گان) برای مدتی معین
۵. حذف مقالات قبلی نویسنده (گان) از سایت یا بانک اطلاعاتی نشریه.

تبصره: مورد ۵ تنها در صورت وقوع بند اول (مثال یک) ماده ۱۱-۱ قابل انجام خواهد بود.

فصل دوازدهم: سایر انواع انتشار

ماده ۱۲-۱) سردبیران کلیه نشریات علمی مصوب کمیسیون نشریات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی که به صورت چاپی، همزمان چاپی و الکترونیک، و یا الکترونیک منتشر می شوند، مشمول کلیه مواد مندرج در این راهنما می گردند.

ماده ۱۲-۲) در مواردی که انتشار به صورت همزمان چاپی و الکترونیک صورت می گیرد، هر دو نسخه چاپی و الکترونیک باید برای رفرانس دهی یک آدرس واحد داشته باشند.

ماده ۱۲-۳) نگارش یک فصل یا بیشتر از کتاب هایی که در قالب درسنامه منتشر می شوند، مشمول تمامی مواد این راهنما می باشد. وظایف سردبیر در این حالت، برعهده نویسنده مسؤؤل کتاب (نامی که در روی جلد مندرج است) می باشد.

ماده ۱۲-۴) انتشار نتایج حاصل از پژوهش ها، پیش از آن که در نشریات دارای مرور همتا به چاپ رسیده باشند، از طریق رسانه های عمومی نادرست است، مگر در مواردی که به واسطه اهمیت ویژه برای سلامت عمومی، انتشار تمامی یا بخشی از نتایج یک پژوهش از سوی مراجع سیاستگذار، ضروری دانسته شود.

ماده ۱۲-۵) اگر خلاصه مقاله ای که به همایشی ارسال می گردد، قبلاً به صورت خلاصه یا مقاله کامل منتشر شده باشد، باید مراتب به اطلاع دبیر کنگره رسانده شود.